

[H. C. Hansen.]

sterierne, de saakaldte Formiddagsstillinger og Eftermiddagsstillinger, der utvivlsomt er af en ikke ringe Betydning for Uddannelsen af Ministeriernes Embedsmænd, men som unægtelig for Publikum er en ubehagelig Ting, fordi det saa ofte er svært at træffe de Embedsmænd, man gerne skulde have fat i. Kommissionen foreslaar ingen Ændring i dette Forhold. Vi maa vel slaa os til Taals med, at det paa et senere Tidspunkt kan tages op til Behandling. Jeg har blot villet give et lille Suk fra mig over, at dette Problem ikke virkelig har været taget op.

Jeg tror ikke, at nogen med Rette vil hævde, at det Resultat, man i Lønningskommissionen er naaet til, er fuldkomment. Jeg tror ogsaa gerne, at der er enkelte Fejl. Jeg og mit Parti har, vel sagtens paa samme Maade som snart hver enkelt af dette høje Tings Medlemmer, faaet en Række Henvendelser fra forskellig Side med Paapegning af formentlige Uretfærdigheder og Urimeligheder. Jeg skal undlade at nævne i Enkelt-heder disse Ting her fra denne Talerstol. Jeg ønsker blot at kvittere i Almindelighed for Modtagelsen af disse Henvendelser med den Bemærkning, at de naturligvis vil blive nævnt i det Udvalg, som nu vil blive nedsat. Det kan ikke have nogen Hensigt at forlænge Forhandlingen her i Tinget med en Oprensning af disse forskellige Beklagelser. I øvrigt gaar jeg ud fra, at Udvalget vil modtage et ikke ringe Antal Henvendelser og Beklagelser, saa der i den Henseende ikke kommer til at mangle noget.

Mit Parti vil i Udvalget være med til sagligt at se paa hver Henvendelse, der kommer, men vi lægger ikke Skjul paa, at vi maa betragte det som væsentligt og vigtigt, at Lovforslaget gennemføres hurtigt, og vi nærer derfor paa Forhaand en vis Ængstelse for Ændringer, der kan rejse Spørgsmaal af mere generel Karakter. Jeg ønsker at gøre denne Bemærkning paa Forhaand.

Der foreligger ikke fra Kommissionen noget Forslag om de gamle Pensionister, kun en Henstilling om, at Regeringen tager dette Spørgsmaal op. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Finansminister vil være villig til at erklære, at Regeringen agter at komme med Forslag til en Regulering af dette Forhold.

Fra det kommunistiske Partis Side har der været stillet Krav om, at der fandt en Urafstemning Sted iblandt Tjenestemændene om det Lønningsforslag, der her foreligger. Det er en helt ny Tanke, der her er rejst fra kommunistisk Side. Den er noget

ejendommelig. Organisationerne har tilsluttet sig det Forslag, der her foreligger, og nu vil Kommunerne altsaa have, at Arbejdsgiveren skal bestemme, at Arbejderne skal til Urafstemning om hele dette Anliggende. Jeg maa sige, at det vilde være en ejendommelig Situation, om noget tilsvarende blev overført paa det private Erhvervsliv. Jeg tror, vi maa være fuldkommen indstillede paa i dette høje Ting, at naar Organisationerne har givet deres Tilslutning til et Forslag som det, der her foreligger, saa staar ogsaa Organisationerne over for deres Medlemmer inde for Rimeligheden af det, de til Slut har kunnet acceptere. Vi ønsker for vort Vedkommende ikke at give den af Kommunerne fremsatte Tanke Tilslutning.

Den højtærede Finansminister har i den Tale, han holdt ved Forelæggelsen af dette omfattende Lovforslag, i Slutningen gjort nogle Bemærkninger om de kommunale Tjenestemænd. Disse Bemærkninger har faaet en Formulering, der kunde efterlade Indtrykket af, at den højtærede Finansminister mente, at Regeringen, maaske ved et Indgreb fra Indenrigsministeriets Side, vilde forhindre, at der fandt Forbedringer Sted for de kommunale Tjenestemænd, der mere eller mindre modsvarede de Forbedringer, der nu finder Sted for Statstjenestemændenes Vedkommende. Jeg er fuldkommen klar over, at der har været stor Forskel mange Steder paa Statens Lønninger og Kommunernes, men jeg tror ogsaa, det er rigtigt, naar jeg siger, at Forholdene lønningsmæssigt i Kommunerne og i Staten er saa forskelligartede, at det vil være vanskeligt at foretage nogen umiddelbar Sammenligning, ogsaa fordi Forskellen i Lønningerne er forskellig i de forskellige Klasser. Mit Parti er af den Opfattelse, at den højtærede Finansminister har Ret, naar han i sin Tale har sagt, at den Ændring, der nu skal følge af Lønningsloven, maa være af en saadan Beskaffenhed, at den yder Tjenestemændene en Erkendtlighed for det pligtopfyldende og dygtige Arbejde, de har udført i Krigens vanskelige Aar. Men mit Parti mener, at nøjagtig det samme Synspunkt kan anlægges for Kommunernes Tjenestemænd. Jeg saa derfor gerne, at den højtærede Finansminister sagde et Par Ord mere om dette Spørgsmaal. Vi vil ikke anse det for heldigt, om Regeringen forsøger at sætte Bom for en Forbedring for de kommunale Tjenestemænds Vedkommende der, hvor dette er rimeligt og paakrævet, og vi ønsker, at den højtærede Finansminister vil erklære, at det naturligvis heller ikke, selv